Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVI. Kraków, dnia 16 grudnia 1933 Nr. 42.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Doroczne Walne Zgromadzenie

Członków Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców

odbędzie się

w poniedziałek 25-go grudnia 1933, o godzinie 10-tej przedpoł.

a w razie braku kompletu o godzinie 10·30 przedpołudniem, bez względu na ilość obecnych, w salach Stowarzyszenia przy ulicy Grodzkiej L. 43.

PORZĄDEK DZIENNY:

1) Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia;
2) Sprawozdanie z czynności za rok ubiegły;
   a) Prezydjum i Wydziału K. S. K.
   b) Skarbnika;
   c) Administracji „Przeglądu Kupieckiego;
   d) Sądu polubownego;
   e) „Funduszu Zapomogowego“;
   f) Komisji kontrolującej i wniosek.
3) Zmiana § 2 statutu Stowarzyszenia.
4) Dyskusja.
5) Wybór 20 członków Sądu Polubownego dla sporów, wynikłych ze stosunku Stow.
6) Wybór Komisji rewizyjnej.
7) Od godziny 3-ciej popołudniu do godziny 6-tej wieczór odbywać się będą wybory 12 członków Wydziału.
8) Wnioski i interpelacje (od godz. 8 wieczór).

Uwagi: 1) Wnioski, które mają być przez Walne Zgromadzenie przyjęte, powinny być na piśmie najdalej do dnia 22-go b. m. złożone w Sekretarjacie. Wnioski zgłoszone w terminie późniejszym lub dopiero na Walnem Zgromadzeniu, traktowane będą jako rezolucje lub wnioski inicjatywy.

2) Każdy członek **niezalegający z wkładką członkowską** za ostatnich 6 miesięcy, otrzyma przy wejściu kopertę wyborczą. Kto został przyjęty na członka po dniu 30 września 1933 roku, nie ma prawa głosowania na Walnem Zgromadzeniu.

3) W myśl statutu ustępują w roku bieżącym następujący członkowie Wydziału: r. Dembitzer Teodor, r. Fromowicz Leopold, Goldman Izrael, Gross Tobiasz, r. Margulies Łazarz, Nüssenfeld Ignacy, r. Pfeffer Rafał, r. Rosenblum Wolf, Schenker Ferdynand, r. Steiner Arnold, r. Szyf Marjan, r. Dr. Zimmerman Juda.

Z ORZECZNICTWA SĄDÓW NAJWYŻSZYCH.

ROZLICZENIE SIĘ Z JEDNYM DŁUŻNIKIEM W WYPADKU SOLIDARNOŚCI.

Rozliczenie z którymkolwiek z dłużników solidarnych, nie umocowanym ku temu przez wszystkich, nie jest skutecznem dla wszystkich. Z § 894 u. c. wynika, że takie okoliczności, jak: wypowiedzenie wierzytelności, zwłoka, zawinienie, niemożność świadczenia, zjednoczenie pretensji z długiem, wyrok prawomocny, opuszczenie długu, obrachunek, uznanie, o ile dotyczą osoby tylko jednego dłużnika solidarnego, nie wywierają wpływu na innych dłużników solidarnych. (Orz. 9. VI. 1933, C. II. Rw. 961/33, S. Kraków II. Cw. 85/29).

AJENT PODRÓŻUJĄCY A PEŁNOMOCNIK HANDLOWY: zakres działania.

Niesłusznie zarzuca powódka mylną prawną ocenę sprawy (§ 503 L. 4 proc. cyw.) utrzymując, że P. nie był jej pełnomocnikiem handlowym w znaczeniu art. 47 kod. handl., lecz tylko agentem podróżującym i wysnuwa stąd wniosek, że zakres jego uprawnień był znacznie mniejszy. Art. 49 kod. handl. żadnej różnicy w tym względzie nie czyni i głosi wyraźnie, że postanowienia dwóch poprzednich artykułów stosują się także do pełnomocników handlowych, których ich pryncypał używa jako agentów podróżujących do interesów zamiejscowych. Pod przepis tego artykułu podpadają właśnie agenci podróżujący, pracujący za prowizją, jakim według wywodów rewizji był P. Przyjmując zwrot części nadesłanego pozwanej towaru, z przyczyny, iż nie odpowiada zamówieniu, działał agent P. w granicach uprawnień, przysługujących mu według art. 47 i 49 kod. handl., gdyż przyjęcie zwrotu w takim wypadku należy do takich czynności, które się wywiązują z załatwienia interesu kupna i sprzedaży. Nie można także upatrywać przekroczenia granic udzielonych uprawnień w tem postępowaniu P., iż udzielił on pozwanej opustu z ceny kupna, zastrzeżonego przez stronę powodową tylko na wypadek uiszczenia całej należności gotówką, a to mimo tego, iż pozwana należność tę pokryła wekslami, jeżeli się uwzględni, iż były to weksle z bardzo bliskim terminem płatności, nie przekraczającym jednego miesiąca i że pozwana w terminie je wykupiła. (Orz. 23. VI. 1933, C. II. Rw. 1202/33, S. Kraków II. Cg. J. 397/29).

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVI. **Kraków, dnia 16 grudnia 1933** **Nr. 42.**

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł
Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.
Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.**
Telefon Nr. 132-67
Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:
Wiersz milim. 1 szp. na okładce **40 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki **60 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. w tekście **60 groszy**
Cała strona okładki **Zł 200** Pół strony okładki **Zł 100**
Ćwierć strony **Zł 50** Ósma strony **Zł 25**
Cała strona w tekście **Zł 450**, Pół strony **Zł 28**
Ćwierć strony **Zł 120** Jedna ósma strony **Zł 60**

Bliższe szczegóły w sprawie rozporządzenia o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

Czyniąc zadość kierowanym z wielu stron pod adresem naszej Redakcji życzeniom **przystępnego** przedstawienia sprawy ulg podatkowych, naświetlimy — chwilowo — tylko te przepisy rozporządzenia ministerjalnego, które **dotyczą jedynie kupców, nieposiadających nieruchomości.** Ta grupa obejmuje bowiem najliczniejszą rzeszę podatników - kupców.

I) Ulgi te tyczą się podatków, których płatność powstała przed 1. października 1931 r. Nas w tej chwili interesują:

a) podatek przemysłowy od obrotu,

b) podatek dochodowy,

c) podatek majątkowy.

(Podatek **lokalowy** nie jest objęty rozporządzeniem).

Ad a): Zaległością z przed 1. X. 1931 są bezwątpienia wszelkie sumy, pochodzące z wymiarów za rok 1930 oraz za lata ubiegłe (1929, 1928). Wątpliwem i wymagającem autorytatywnego wyjaśnienia jest: czy za zaległość taką należy uważać również **I i II zaliczkę** kwartalną na r. 1931 odnośnie przedsiębiorstw, które w r. 1931 nie prowadziły prawidłowych ksiąg handlowych, wzgl. zaliczki miesięczne za pierwsze 8 miesięcy 1931 odnośnie przedsiębiorstw, które podówczas księgi prowadziły. Z dosłownego brzmienia § 1 omawianego rozporządzenia wynika bowiem, że chodzi o spłatę „zaległości, powstałych przed 1. X. 1931 r.". Gdy zaś zaliczki kwartalne — wbrew orzecznictwu N. T. A. — przez Ministerstwo Skarbu oraz przez podwładne Władze skarbowe stale uważane były jako **zaległości** i jako takie energicznie egzekwowane, **to należy przypuszczać, że i w tym wypadku pójdzie w tym kierunku konsekwentnie interpretacja.** Tembardziej się tego spodziewać należy, skoro dawny stan faktyczny sankcjonowany został znowelizowaną ustawą o p. podatku przemysłowym (ust. 5 art. 56). Temu zapatrywaniu przeciwstawiają władze skarbowe zapatrywanie, iż zaliczki skomasowane zostały wymiarem podatkowym za r. 1931, a zatem, że podpadają pod zaległość za r. 1932, gdyż wymiary uskutecznione zo-

stały w kwietniu 1932. Wątpliwość tę rozstrzygnie niezawodnie — i przypuszczać należy, że w najbliższych dniach — Ministerstwo Skarbu.

Pod zaległość w podatku przemysłowym podpada także należność za świadectwa przemysłowe (wzgl. dopłaty) za lata wsteczne od 1931 **włącznie** (a zatem za rok 1931, 1930, 1929 i t. d.).

Ad b): **Podatek dochodowy** wymierzany bywa pod jesień, a wedle przepisów ustawowych (art. 66), nakazy płatnicze winny być rozesłane do 1. X. roku podatkowego, choć normalnie miewało to miejsce w terminach późniejszych. Ostatnią płatnością przed dniem 1. X. 1931 była więc **zaliczka na podatek dochodowy na r. 1931,** t. zn. połowa tej kwoty podatkowej, jaka wynikała z zeznania na r. 1931 (za rok podatkowy 1930), a zatem za zaległość w podatku dochodowym, korzystającą z przepisów ulgowych, uważać należy:

zaliczkę na tenże podatek, która płatną była do 1-go maja 1931 r. (art. 87) oraz **wymiary na lata 1930, 1929, 1928 i t. d., a zatem wymiar na rok 1931, obejmujący dochód z roku 1930, już ulgami nie jest objęty.**

Ad c): **Cały podatek majątkowy** (którego **nie należy identyfikować z nadzwyczajną daniną majątkową).**

II) Odsetki za odroczenie i kary za zwłokę umarza się w całości za okres od dnia ich powstania do dnia 30-go września 1933. Natomiast **nie** umarza się **kosztów** egzekucyjnych i grzywien.

III) **Wymiary dodatkowe,** a więc tyczące się lat ubiegłych np. r. 1929, 1928 i t. d., lecz dokonane później niż w październiku 1931, czyli których płatność **wypadła po 1. X. 1931, nie** podpadają pod powyższe **ulgi.**

IV) Ulgi w spłacie **sumy podatkowej** (o której **mowa** pod I), idą w dwóch kierunkach:

a) umarza się czwartą część tej zaległości,

b) resztę rozkłada się na 12 równych rat **kwartalnych,** płatnych od 1-go stycznia 1935 za opłatą **odsetek** w wysokości pół proc. miesięcznie (6% per anno), licząc od 1-go października 1933.

V) **Czy należy wnosić podania o udzielenie powyższych ulg?** W zasadzie wymóg taki **nie** zachodzi, **gdyż** w wypadkach, o których mowa, umorzenie **następuje z urzędu** (§ 8), a władze skarbowe winny same zawiadomić o tem płatników. Celem ułatwienia władzom skarbowym ewidencji, **wskazanem jest wniesienie podania,** co powinno nastąpić zwłaszcza w tych wypadkach, gdy **toczy się egzekucja** dla ściągnięcia zaległości, podpadających pod ulgę, oraz w wypadkach, gdy płatnik znajduje się w posiadaniu decyzji **o rozłożeniu na raty** zaległości z przed 1-go października 1931, łącznie z zaległościami późniejszemi. Celem więc uzyskania wstrzymania egzekucji, należy wnieść nast. treści podanie:

Do Urzędu Skarbowego w.....

Do tytułu wykonawczego z dnia... Nr.... toczy się przeciw mnie postępowanie egzekucyjne dla ściągnięcia zaległości w podatku przemysłowym (dochodowym) za lata (1928 i 1929). Powołując się na rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 25-go listopada 1933, uprzejmie proszę o **zastanowienie kroków egzekucyjnych** z uwagi na to, że egzekwowane sumy podatkowe podlegają z urzędu częściowemu umorzeniu, wzgl. częściowemu rozłożeniu na 12 rat kwartalnych, płatnych począwszy od 1-go stycznia 1935 r.

Podpis i adres.

VI) **W wypadku, gdy już wydaną została decyzja o rozłożeniu na raty zaległości podatkowych,** zachodzić mogą dwie możliwości:

a) że zaległości te tyczą się lat ubiegłych, podpadających pod ulgi, o których wyżej mowa;

b) że zaległości te tyczą się łącznie starych zaległości, t. zn. korzystających z ulg, oraz późniejszych (nie podpadających pod ulgi).

W wypadku pod a) wymienionym, należy wnieść podanie następującej treści:

Do Urzędu Skarbowego w.....

Na podstawie prośby mojej, zezwolił mi Urząd Skarbowy decyzją z dnia... L... na ratalną spłatę zaległości w podatku przemysłowym (dochodowym) za rok 1929—1930 w kwocie zł.... Powołując się na rozporządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 25-go listopada 1933, zawiadamiam, że pragnę korzystać z przewidzianych § 8 ulg w spłacie tejże zaległości, wobec czego wy-

znaczonych mi cyt. decyzją **rat nie będę wpłacał** i proszę o łaskawe przyjęcie niniejszego zawiadomienia do zatwierdzającej wiadomości.

Podpis i adres.

b) W wypadku zaś pod tą literą wymienionym, należy wnieść następującej treści podanie:

Do Urzędu Skarbowego w.....

Decyzją z dnia... L... rozłożył mi Urząd Skarbowy zaległości w podatku przemysłowym (dochodowym, wzgl. w obydwu) na... rat miesięcznych. Część tychże zaległości tyczy się lat 1930 (1929, 1928), korzystających z ulg na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 25-go listopada 1933 r.

Proszę więc uprzejmie o **wyeliminowanie z ogólnej sumy** objętej cyt. decyzją, tej części, do której płatności **nie jestem obecnie obowiązany,** gdyż pragnę resztę płacić w wyznaczonych mi terminach.

Podpis i adres.

W związku z powyższem zaznacza się, że **nie** bonifikuje, wzgl. nie potrąca się sum podatkowych, oraz odsetek, które wpłacone zostały przed dniem ogłoszenia rozporządzenia o ulgach, t. j. przed 1-ym grudnia b. r. Sumy, wpłacone więc przed tym terminem na **dawne** zaległości nie będą zwrócone, lecz zaległość o te sumy się zmniejsza. Kto więc znajduje się w posiadaniu decyzji o rozłożeniu na raty sum, płatnych zarówno przed 1. października 1931, jako też po tym terminie, winien we własnym interesie, **przed wpłaceniem** przypadającej raty — o ile takowa wypada na zaległości z przed 1-go października 1931 — starać się na podstawie powyższego podania uzyskać **oddzielenie poszczególnych pozycyj zaległości.** Zachodzi bowiem możliwość, że kasa skarbowa, nie mając decyzji władzy kompetentnej, zarachuje wpłaconą ratę na „ulgowe lata", skutkiem czego płatnik narażony będzie później na kłopotliwe ubieganie się o przelanie tej sumy na dalsze lata.

Zarazem dodajemy, iż władze skarbowe stosują praktykę, iż **wysokość** pierwotnie przyznanych poszczególnych rat zostaje taka sama, jak przed wyeliminowaniem „ulgowych lat". **Przykład:** rozłożono na 10 rat zaległości za lata 1929, 1930, 1931 i 1932 w sumie łącznej zł. 1.000. Każda rata wynosi więc zł. 100. Za lata 1929 i 1930 następuje chwilowe wyłączenie płatnych rat, wobec czego zostaje 800 zł., które winny być wpłacone w ciągu 8 rat miesięcznych po 100 zł. (a nie w ciągu 10 rat po 80 zł.). Tak jest **w zasadzie,** jednak władzom skarbowym przysługuje prawo udzielania większej ilości rat na podstawie indywidualnych, należycie umotywowanych próśb. Nie ulega zaś wątpliwości, że władze skarbowe dążyć będą do ułatwień w spłacie niedawnych zaległości, aby dzięki tym nieznacznym ulgom ułatwić i umożliwić w dzisiejszych kryzysowych czasach zapłatę podatków, a tem samem z jednej strony nie dopuścić do nowego narostu zaległości, z drugiej zaś strony, aby nie narazić życia gospodarczego na niebezpieczne wstrząsy, w razie konieczności wpłacenia przez ekonomicznie słabych podatników w krótkich okresach czasu sum, przekraczających ich zdolności płatnicze.

Józef Himmelblau.

Ulgi w świadectwach przemysłowych na r. 1934.

Ministerstwo skarbu okólnikiem z 6 b. m. L. D. V. 53573/4/33 zarządziło następujące ulgi przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1934:

I. Bez składania indywidualnych podań zezwala się:

I. na prowadzenie przedsiębiorstw, wymienionych w cz. II lit. A, rozdz. 1, kat. II. pp. 1, 2, 3 i 4 oraz w cz. II lit. A. rozdz. XII, kat. II taryfy, na podstawie świadectwa przemysłowego kat. III-ej (zamiast kat. II.), o ile wysokość ustalonych za rok 1932 obrotów nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty zł. 40.000. Tyczy się to nast. rodzajów przedsiębiorstw:

1) Handel detaliczny, czyli sprzedaż wszelkiego rodzaju towarów w mniejszych ilościach, zarówno drobnym jak i spożywcom.

2) Drobna sprzedaż nawet wyłącznie spożywcom towarów, posiadających cechy produkcji wytworniejszej, jak to:

a) kamieni szlachetnych, pereł i korali prawdziwych, przedmiotów wyrobionych w całości lub w części ze złota lub platyny, oraz wyrobów srebrnych z wyjątkiem drobnej biżuterji, oraz z wyjątkiem zegarków kieszonkowych w oprawie srebrnej;

b) wyrobów z kości słoniowej, bursztynu, masy perłowej i szyldkretu oraz artykułów toaletowych i galanteryjnych, których przeważną część sklado wą stanowią: masa perłowa, szyldkret, kość słoniowa, emalja i kamienie półszlachetne, jako też pozłacane lub posrebrzane metale i stopy;

c) bronzów, majolik i platerowanych zastaw stołowych;

d) wyrobu z kryształu i porcelany;

e) antyków z wyjątkiem książek;

f) mebli wyścielanych, rzeźbionych, politurowanych i woskowanych, oraz wytwornych mebli i trumien metalowych, pianin i fortepianów, dywanów, kobierców i gobelinów, portjer i tkanin meblowych;

g) ekwipaży, rowerów, motocykli i samochodów;

h) skór meblowych i galanteryjnych, skórzanych przyborów podróżnych, wyrobów siodlarskich i rymarskich, z wyjątkiem zwykłej uprzęży dla sprzężaju roboczego; ubrań skórzanych, futer i ubiorów futrzanych, z wyjątkiem zwykłych skór, kożuchów i czapek baranich, wykwintnego obuwia gemzowego, zamszowego, lakierowanego, oraz wykwintnego obuwia z tkanin;

i) zagranicznych i krajowych towarów włóknistych, prócz krajowych towarów bawełnianych i półwełnianych, oraz prócz samodziałów i innych materjałów, używanych na ubiory ludowe;

j) ubiorów gotowych, prócz ludowych i robotniczych, używanych do pracy codziennej, bielizny jedwabnej i webowej oraz strojnej z cienkich materjałów, kapeluszy zagranicznych i strojnych kapeluszy damskich, parasoli i parasolek, krytych tkaniną jedwabną i półjedwabną, tiulu jedwabnego, tkanin haftowanych i wyrobów dzianych jedwabnych;

k) win winogronowych, koniaków, wódek, likierów, kawioru, ostryg, homarów, pasztetów, łososi, turbot, jesiotrów, sielaw i t. p. wyszukanych towarów gastronomicznych.

3) Handel specjalny, nawet drobny, następującemi towarami:

a) pachnidłami kosmetyką;

b) dziełami sztuk plastycznych;

c) bronią;

d) aparatami fotograficznemi, przyborami optycznemi, chirurgicznemi, fizycznemi i t. p. armaturą elektryczną, przyborami do wodociągów i łazienek, kasami ogniotrwałemi, lustrami, wyrobami gumowemi i gutaperkowemi;

e) kawą i herbatą;

f) materjałami aptecznemi w stolicy oraz w miejscowościach pierwszej i drugiej klasy;

g) lakierami i farbami olejnemi;

h) obiciami papierowemi;

i) lampami;

j) przędzą i koronkami;

k) wszelkiego rodzaju silnikami i maszynami, w tej liczbie maszynami do szycia, do pisania, do rachowania oraz ich częściami składowemi.

4) Sprzedaż mięsa połączona z wyrębem, odpowiadająca cechom określonym w p. 1) (handel detaliczny jakoteż sprzedaż w mniejszych ilościach zarówno drobnym kupcom jak i spożywcom).

Księgarnie, zatrudniające ponad 5 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny w księgarniach pracujących.

IV KATEGORJA.

II. Na prowadzenie przedsiębiorstw, wymienionych w cz. II. lit. A rozdziały: II kat. III pp. 1 i 3, VIII, X. XI. XII, XIII, XVI, XVII, XIX i XXI taryfy, **na podstawie świadectwa przemysłowego kat. 4-ej** (zamiast kat. 3-ej), o ile wysokość ustalonych za rok 1932 obrotów nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty zł. 13.000. Z ulgi tej korzystać mogą następujące grupy przedsiębiorstw:

1. **Drobna sprzedaż,** czyli sprzedaż wszelkich towarów, z wyjątkiem wymienionych pod I., wyłącznie spożywcom z zakładów, składających się z jednego pokoju.

Sprzedaż mięsa, połączona z wyrębem, odpowiadająca warunkom określonym w p. 1., utrzymywane oddzielnie od zakładów gastronomicznych.

Hotele, pokoje umeblowane, zajazdy, gospody i domy noclegowe.

Hotele i pokoje umeblowane, posiadające od wynajęcia ponad sześć do 20 pokojów; zajazdy i gospody, w miastach i miasteczkach, bez wyszynku trunków.

Pensjonaty — pokoje umeblowane ze stołowaniem.

Pensjonaty, posiadające do wynajęcia ponad 2 do 12 pokojów.

Księgarnie.

Zakłady lecznicze.

Posiadające łóżek dla chorych 10, oraz wszelkie zakłady lecznicze, przeznaczone wyłącznie dla chorych przychodnich (ambulatorja).

Przedsiębiorstwa kinematograficzne.

Stałe kinematografy, posiadające widownie, obliczone na ilość osób do 150.

Przedsiębiorstwa teatralne, cyrki, ogródki i sale z zamkniętemi lub otwartemi scenami.

Stałe teatry, cyrki, ogródki i sale z otwartemi lub zamkniętemi scenami, posiadające widownie, obliczone na ilość osób do 300.

Wrotniska i ślizgawki.

Wszystkie przedsiębiorstwa tego rodzaju.

Wydawnictwa utworów drukowych.

Wydawnictwa pism codziennych w miejscowościach II, III, i IV. klasy, wydawnictwa innych utworów drukowanych bez względu na klasę miejscowości.

3) Na prowadzenie przedsiębiorstw gastronomicznych wymienionych w cz. II. lit. A rozdz. VII. — kat. II. taryfy a) (t. j. zakłady, zatrudniające ponad 10 — 20 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny w tych zakładach pracujących), na podstawie świadectwa przemysłowego kat. 3-ej, o ile wysokość ustalonych za rok 1932 obrotów nie przekracza w stosunku całorocznym zł. 25.000; b) na podstawie świadectwa przemysłowego kat. 4-ej, o ile wysokość ustalonych za rok 1932 obrotów nie przekracza w stosunku całorocznym zł. 3.600, a odnośne przedsiębiorstwo prowadzone jest w gminie wiejskiej.

4) Na prowadzenie zakładów gastronomicznych (restauracje, cukiernie, kawiarnie, mleczarnie, piwiarnie i t. p.), wymienionych w cz. II. lit. A. rozdz. VII. taryfy, na podstawie świadectwa przemysłowego kat. 3-ej, o ile w tych przedsiębiorstwach sprzedaje się wyłącznie następujące trunki pochodzenia krajowego: piwo, zawierające do 4 i pół proc. alkoholu, miód, oraz wino owocowe, oraz, o ile przedsiębiorstwa te zatrudniają od 4 do 10 osób, licząc w tem właściciela oraz członków jego rodziny w tych zakładach pracujących.

5) Na prowadzenie przedsiębiorstw gastronomicznych, wymienionych w cz. II. lit. A. rozdz. VII. kat. II. i III. taryfy, ze sprzedażą następujących trunków pochodzenia krajowego: piwa o zawartości do 4 i pół proc. alkoholu, miodu oraz wina owocowego, nad podstawie świadectwa przemysłowego kat. 4-ej, o ile ilość zatrudnionych w tych przedsiębiorstwach pracowników nie przekracza 3 osób, licząc w tem właściciela oraz członków jego rodziny w tych zakładach pracujących.

6) Na prowadzenie księgarń (wraz z uboczną sprzedażą materjałów piśmiennych na podstawie jednego świadectwa przemysłowego kat. 3-ej przedsiębiorstw handlowych, o ile łączny obrót tych przedsiębiorstw za rok 1932 nie przekraczał w stosunku całorocznym kwoty zł. 40.000.

7) Na prowadzenie bez oddzielnego świadectwa przemysłowego drobnej sprzedaży wyrobów tytoniowych w księgarniach oraz innych przedsiębiorstwach handlu towarowego, jak również w restauracjach, hotelach i przedsiębiorstwach rozrywkowych, o ile sprzedaż odbywa się w jednym i tym samym lokalu.

II. Na skutek indywidualnych podań płatników.

W gospodarczo uzasadnionych, lub zasługujących na szczególne uwzględnienie wypadkach — po stwierdzeniu tych okoliczności przez podwładne władze podatkowe I. instancji — upoważnia się Izby skarbowe (Urząd wojewódzki śląski) do:

1) zezwalania na nabywanie świadectw przemysłowych kat. 3-ej przedsiębiorstw handlowych we wszystkich wypadkach nie objętych ulgami bez obowiązku składania indywidualnych podań, o których mowa w cz. I. nin. okólnika oraz w wypadkach, o których mowa w cz. I. nin. okólnika, w razie uruchomienia przedsiębiorstwa w roku 1933 lub 1934;

2) zwalnia od obowiązku nabycia świadectwa przemysłowego na rok 1934:

a) kat. 4-ej przedsiębiorstw handlowych, o ile wysokość ustalonych za rok 1932 obrotów, względnie

prowizorycznie obliczonych obrotów dla przedsiębiorstw powstałych w roku 1933 lub 1934, nie przekracza w stosunku całorocznym kwoty zł. 2000.

b) Kat. 5-a (handel rozwoźny) oraz kat. 5-b (handel obnośny) przedsiębiorstw handlowych.

Całkowite zwolnienie od obowiązku nabycia świadectwa przemysłowego na rok 1934, może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach.

3) Zezwalania na nabywanie świadectw przemysłowych kat. 7-ej zamiast kat. 6-ej oraz kat. 8-ej zamiast kat. 7-ej przedsiębiorstw przemysłowych.

4) Przyznawania — w wypadkach zasługujących na uwzględnienie — wyżej wymienionych ulg w razie wniesienia podania po upływie wyznaczonego terminu.

Termin na wniesienie podań o ulgi przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1934 wyznacza się do dnia 31-go grudnia 1933 r. włącznie. O ile chodzi o przedsiębiorstwa powstałe w r. 1934, podania o ulgi winny być wnoszone przed uruchomieniem przedsiębiorstwa.

Podania należy wnosić do właściwego urzędu skarbowego.

Odpowiedź na podanie winien płatnik otrzymać przed dniem 1-go marca 1934 r. Wyjątkowe niedotrzymanie powyższego terminu winno znaleźć w każdym poszczególnym wypadku należyte usprawiedliwienie w aktach sprawy.

We wszystkich wypadkach, przekraczających granice przyznawanych niniejszem zarządzeniem uprawnień, winny Izby skarbowe (Urząd wojewódzki śląski) przedstawiać sprawy wraz z odpowiednim wnioskiem do decyzji Ministerstwa Skarbu, najdalej w ciągu 4-ch tygodni od daty wniesienia odnośnego podania.

III. Przedłuża się na rok 1934 ważność:

1) Udzielonego urzędom skarbowym okólnikiem z dnia 6-go maja 1933 r. L. D. V. 4541/4/33 upoważnienia do zezwalania na prowadzenie przedsiębiorstw przemysłowych, zajęć rzemieślniczych i rękodzielniczych, dorożkarstwa i furmaństwa, wymienionych w rozdz. XIX. cz. II. lit. C. taryfy, bez świadectwa przemysłowego, o ile przedsiębiorstwo prowadzone jest przez samego właściciela; powyższa ulga może być udzielona bądź na prośby odnośnych płatników, bądź też w wypadkach szczególnie zasługujących na uwzględnienie (ubóstwa płatników) z urzędu — bez składania podań — przy sposobności lustracji przedsiębiorstwa.

2) Okólnika z dnia 12-go grudnia 1927 r. L. D. V. 11388/4, zezwalającego spółdzielczym instytucjom drobnego kredytu na prowadzenie komisowej sprzedaży nawozów sztucznych na rachunek Państwowego Banku Rolnego, bez obowiązkun nabywania oddzielnego świadectwa przemysłowego.

3) Okólnika z dnia 13-go stycznia 1928 r. L. D. V. 12507/4/27, w sprawie prowadzenia agentur bankowych, o działalności określonej w okólniku z dnia 2-go marca 1925 r. L. D. V. 1932/III — na podstawie świadectw przemysłowych II. kat. handlowej.

4) Okólnika z dnia 15-go maja 1933 r. L. D. V. 21562/4/33, w sprawie ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych na utrzymywane przez właścicieli gospodarstw rolnych pensjonaty.

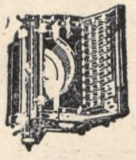
5) Okólnika z dnia 13-go lipca 1933 r. L. D. V. 28926/4/33, w sprawie zwolnienia od obowiązku nabycia świadectwa przemysłowego przedsiębiorstw, prowadzących ubocznie sprzedaż krajowych pism perjodycznych.

Czas pracy w przemyśle i handlu.

W Dzienniku Ustaw Nr. 94 — pod poz. 734 z br. ukazał się zmieniony tekst ustawy z roku 1919, o czasie pracy w przemyśle i handlu.

W myśl tej ustawy, czas pracy wszystkich pracowników zatrudnionych na mocy umowy w przemyśle, górnictwie, handlu, komunikacji i przewozie, wynosi bez wliczenia przerw odpoczynkowych **najwyżej 8 godzin na dobę i nie może przekraczać 48 godzin na tydzień.** Czas pracy osób, zatrudnionych w przedsiębiorstwach przewozowych może Minister Opieki Społecznej uregulować osobnem rozporządzeniem. — W myśl art. 7 w zakładach pracy lub ich oddziałach, w których praca jest szczególnie dla zdrowia pracowników szkodliwa, może być zarządzony czas pracy krótszy, niż wymieniony.

W razie klęsk żywiołowych lub nieszczęśliwych wypadków w przedsiębiorstwie lub też w wypadkach szczególnych potrzeb zakładów pracy, może być czas pracy przedłużony za otrzymanem poprzednio pozwoleniem Min. Opieki Społecznej, zaś **w handlu dla celów dorocznej inwentaryzacji, za uprzedniem zawiadomieniem Urzędu Inspekcji Pracy,** przyczem ilość godzin nadliczbowych dla poszczególnego pracownika nie może wynosić więcej niż 120 godzin na rok i 4 godziny na dobę. W przedsiębiorstwach, w których czas pracy w tygodniu trwał krócej niż 48 godzin, dopu-

szczalne jest odrobienie nieprzepracowanych w ten sposób godzin w następnych 3-ch tygodniach pod warunkiem, iż czas pracy na dobę nie będzie przekraczać 9 godzin, a liczba godzin pracy w powyższym okresie 4-rotygodniowym — 192. O zamierzanem odrobieniu godzin pracy należy jednak zawiadomić Inspektorat Pracy. Odrabianiu nie podlegają godziny nieprzepracowane w niedziele i w dni świąt uroczystych, określonych ustawami.

Praca w niedziele i ustawowe dni świąteczne jest wzbroniona za wyjątkiem wykonywania robót koniecznych dla społeczeństwa i dla codziennych potrzeb ludności, a m. in. w aptekach, w hotelach, jadłodajniach, w mleczarniach i kwiaciarniach, nadto w wypadkach wyjątkowych, za uprzedniem zezwoleniem Ministra Opieki Społecznej oraz w sklepach od godz. 1-szej w południe do 6-tej wieczorem w ostatnią niedzielę przed świętami Bożego Narodzenia i Wielkanocy.

O stosowaniu pracy w niedziele należy poprzednio zawiadomić Inspektorat Pracy. O ile pracownicy pracują w niedziele, muszą otrzymać w zamian wolny dzień w tygodniu.

Praca w godzinach nadliczbowych ma być wynagradzana conajmniej 25% dodatkiem do płacy normalnej. Za godziny nadliczbowe ponad 2 godziny dziennie oraz za pracę w godzinach nadliczbowych, przypadających na noc lub w niedziele i święta, dodatek ten ma wynosić conajmniej 50%.

Wprowadzenie czasu pracy, przewidzianego w niniejszej ustawie w zakładach, w których dotychczas stosowany był czas dłuższy, nie może pociągać za sobą zmniejszenia zarobku.

Kary za przekroczenie ustawy tej, oraz rozporządzeń wydanych na jej podstawie wynoszą: Przekroczenie za pierwszym razem karane będzie grzywną od 200 zł. do 1.000 zł. lub aresztem do 3-ch miesięcy, w razie zaś powtórzenia przekroczenia — aresztem na czas od 2-ch tygodni do 3-ch miesięcy.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934.

Dziennik Ustaw Nr. 94 przynosi pod pozycją 735 znowelizowanie ustawy z 1922 roku o urlopach dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu. **Ustawa ta obowiązuje od dnia 1 stycznia 1934 i nie dotyczy pracowników umysłowych.**

Pracownicy, zatrudnieni na mocy umowy w przemyśle, handlu, biurowości i przedsiębiorstwach przewozowych, z wyjątkiem pracowników przedsiębiorstw sezonowych, których praca trwa krócej niż 10 miesięcy w roku, mają prawo do korzystania co rok z płatnego urlopu. Pracownicy, zatrudnieni w przedsiębiorstwie najmniej rok bez przerwy, mają prawo do korzystania z płatnego 8-miodniowego urlopu.

Pracownicy zatrudnieni bez przerwy 3 lata w danem przedsiębiorstwie mają prawo do 15-dniowego płatnego urlopu. Pracownicy młodociani, poniżej lat 18 korzystają po roku pracy nieprzerwanej z 14-dniowego urlopu. (Zwracamy jeszcze raz uwagę, że wszystkim pracownikom, pracującym umysłowo, zatrudnionym w handlu, przemyśle i biurowości po półrocznej nieprzerwanej pracy przysługuje urlop 2-tygodniowy, po rocznej zaś jednomiesięczny urlop płatny nieprzerwany. Nieczynności w zakładzie pracy wskutek choroby, nieszczęśliwego wypadku, oraz z powodu powołania pracownika do ćwiczeń wojskowych nie uważa się za przerwę w umowie pracy, pozbawiającą lub ograniczającą prawa pracownika do korzystania z urlopu).

Jeżeli pracownik sam rozwiązał umowę pracy, lub jeżeli rozwiązanie to nastąpiło z powodów, które pracodawcy dają prawo do rozwiązania umowy pracy bez uprzedniego wymówienia — wówczas pracownik ten

traci prawo do urlopu. Również w razie, jeżeli pracownik będzie w czasie urlopu pracował zarobkowo w innem przedsiębiorstwie — traci on prawo do otrzymania wynagrodzenia za czas urlopu.

Terminatorzy i uczniowie otrzymują na czas urlopu wynagrodzenie nie niższe, aniżeli kwota, od której ubezpieczeni być winni w odnośnej Kasie Chorych.

Pracownikom przysługuje prawo wzajemnego porozumienia się co do kolejności korzystania z urlopów. W razie choroby pracownika, uniemożliwiającej mu rozpoczęcie korzystania z przyznanego urlopu, urlop ten, na żądanie chorego, winien mu być przesunięty na jeden z następnych 3-ch miesięcy. W okresie czasu od 1 maja do 30 września z urlopu winno korzystać conajmniej 50% ogólnej liczby pracowników, zatrudnionych w danem przedsiębiorstwie.

Rozwiązanie umowy pracy i nawiązania jej na nowo w ciągu najbliższych 3 miesięcy nie uważa się za przerwę w umowie pracy, pozbawiającą robotnika prawa do korzystania z urlopu.

Czas pracy, spędzony w danem przedsiębiorstwie przed wejściem w życie niniejszej ustawy, wliczony zostanie do uprawnień przewidzianych tą ustawą.

Umowy, które zapewniają pracownikom płatne urlopy na warunkach dogodniejszych, niż przewidziane w niniejszej ustawie pozostają w mocy.

Winny przekroczenia przepisów ustawy ulegnie w drodze sądowej karze grzywny w wysokości do 100 zł. lub karze aresztu do 1-go miesiąca.

CENA CEMENTU USTALONA NA DWA LATA.

Z upoważnienia komitetu ekonomicznego ministrów, Fundusz Pracy zawarł umowę z firmami: Towarzystwo górniczo-przemysłowe „Saturn“, oraz Zakłady „Solvay“ w Polsce, w sprawie dostawy cementu na roboty rządowe oraz roboty, finansowane przez Fundusz Pracy na okres najbliższych dwu lat.

Na mocy tej umowy Fundusz Pracy zakupił 700 tysięcy kwintalli (70 tysięcy ton) cementu portlandzkiego, który ma być dostarczony w terminie, wskazanym przez Fundusz Pracy w ciągu najbliższych dwu lat.

Cena cementu bez opakowania ustalona została na 3 złote za 100 kg. loco wagon — cementownia. Łącznie zaś z opakowaniem w workach papierowych, na zł. 3.50 za 100 kg. loco wagon cementownia.

Jednocześnie umowa zobowiązała dostawców na lata 1934-35 do sprzedaży cementu wszystkim odbiorcom wagonowym przy zapłacie gotówką, bądź za zaliczeniem po cenie nie wyższej, niż zł. 3.50 za 1.00 kg. bez opakowania, a w opakowaniu papierowem — 4 zł. loco wagon cementownia.

Zawarcie powyższej umowy ustala na dwa lata ceny cementu na poziomie zniżonym w stosunku do cen z przed roku, wynosiły one bowiem za 100 kg. cementu bez opakowania loco wagon cementownia zł. 7.70, a po potrąceniu dyskonta i rabatu około zł. 6.74.

Ustalone umową ceny cementu są niższe dla dostaw na rzecz Funduszu Pracy od powyższych cen o 55 procent, zaś dla odbiorców prywatnych o 50 procent. Jednocześnie koszt opakowania papierowego, wynoszący przed rokiem 1.10 zł. za 100 kg. cementu obniżony został do zł. 0.50, a zatem o 55 proc.

W SPRAWIE ULG W SPŁACIE ZALEGŁOŚCI „SOCJALNYCH“.

Centralny Związek Przemysłu Polskiego zwrócił się do zrzeszonych organizacyj, wyjaśniając wątpliwości jakie mogą powstać w praktyce przy wykorzystywaniu ulg w spłacie zaległości „socjalnych“ przez zainteresowane przedsiębiorstwa. M. in. Centralny Zwią- zwrócił uwagę, iż szereg przedsiębiorstw, mających zaległości w objętych okólnikami Ministerstwa zakładach ubezpieczeń jeszcze przed ukazaniem się tych okólników, zawarł układ o spłatę zaległości na raty. Układy tego rodzaju jeśli są mniej korzystne dla pracodawcy, niż postanowienia okólników, mogą być oczywiście z inicjatywy zainteresowanego przedsiębiorstwa, zastąpione przez układ, zawarty na zasadach przewidzianych w okólniku Ministerstwa. Układy, zawarte natomiast na korzystniejszych warunkach, niż to przewidują okólniki, pozostają nadal w mocy.

Następnie Centralny Związek wskazał, iż oba okólniki Ministerstwa przewidują, że mogą być rozłożone na raty wszystkie te należności, których termin płatności upłynął przed 1 października 1931 r. Oznacza to, iż rozkładowi na raty ulegają zaległości, które obciążały saldo pracodawcy w dniu 1 października 1931 roku. Wszelkie więc spłaty, dokonane po tym terminie przez poszczególne przedsiębiorstwa, winny być zaliczone przedewszystkiem na poczet bieżących należności, gdyż wobec trudności gospodarczych zakłady pracy mogą się wywiązywać tylko z bieżących zobowiązań wobec instytucyj ubezpieczeniowych. Suma obliczonych na dzień 1 października 1931 r. zaległości zmniejszoną być powinna tylko w tym wypadku, gdy suma wpłat do instytucji ubezpieczeniowej dokonanych po pierwszym października 1931 r. była wyższa od należności bieżących, a jeśli zakłady pracy poza należnościami bieżącemi dokonywały również spłat zaległości. Wszelka inna interpretacja tego przepisu sprowadziłaby ulgi do minimum.

ULGI CELNE.

W Dzienniku Ustaw z dnia 9 grudnia br. ukazało się rozporządzenie ministrów: skarbu, przemysłu i handlu, oraz rolnictwa i reform rolnych, dotyczące ulg celnych dla towarów clonych według kolumny 1-szej lub 2-giej taryfy celnej przywozowej. Za towary, które na podstawie rozporządzenia, względnie rozporządzenia obowiązującego w czasie clenia, mogłyby korzystać z ulg celnych, może być zwrócona rożnica należności między cłem normalnem, a ulgowem, o ile zostanie ustalona przez urząd celny tożsamość towaru przed wydaniem jego do wolnego obrotu, oraz o ile podanie o zastosowanie ulgi celnej będzie złożone w przeciągu dni 30 od chwili ostatecznego ustalenia wyniku rewizji danego towaru.

Jeżeli petent wystąpi o ulgę celną przed sprowadzeniem towaru, lecz ocli go za cłem normalnem zanim zostanie wydane pozwolenie na ulgową odprawę celną, to w takich wypadkach zwrot różnicy cła może nastąpić na skutek podania petenta, złożonego w przeciągu dni 30 od chwili przyznania ulgi celnej wraz z deklaracją celną oraz dowodami, stwierdzającemi tożsamość towaru.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 30-go kwietnia 1934 roku włącznie.

OZNACZANIE WYROBÓW WYTWÓRCZOŚCI POLSKIEJ.

Na ostatniem posiedzeniu Rady Ministrów uchwalono m. i. przedłożenie ciałom ustawodawczym projektu ustawy o oznaczaniu wyrobów wytwórczości polskiej. Zasadnicze tezy projektu przedstawiają się następująco:

W celu ułatwienia konsumentom rozpoznawania wyrobów wytwórczości polskiej, upoważnia się ministra Przemysłu i Handlu do zezwalania na oznaczanie wyrobów polskich specjalnym znakiem rozpoznawczym. Minister ustali w drodze rozporządzenia warunki uzyskania prawa używania znaku rozpoznawczego, wzór rysunku tego znaku, jak również zasady oznaczania nim wyrobów. Udzielenie i cofnięcie zezwolenia na oznaczanie wyrobów znakiem rozpoznawczym, będzie ogłaszane w Monitorze Polskim i w czasopiśmie, wskazanem w rozporządzeniu wykonawczem. Przekroczenie przepisów o oznaczaniu wyrobów krajowych zagrożone jest karą aresztu do dwóch lat oraz grzywną do 10.000 złotych. Ustawa ma wejść w życie w trzy miesiące po jej ogłoszeniu.

Banki zniżają oprocentowanie wkładów

W ślad za obniżeniem stopy procentowej płaconej za wkłady przez PKO., Komunalne Kasy Oszczędności i Spółdzielnie Kredytowe — powziął również Związek Banków w Polsce uchwałę, obniżenia stopy procentowej płaconej od wkładów. Mianowicie od wkładów złotowych stawka procentowa została przeciętnie obniżona o pół procent, a od stawek dolarowych o 1 procent. Stawki te obecnie kształtować się będą na następującym poziomie: od rachunków a vista bezprowizyjnych 3 i ¾ proc. prowizyjnych 4 proc., od rachunków z wypowiedzeniem jednomiesięcznem 4 i ¾ proc., 3-miesięcznem 5 i ½ prco., 6-miesięcznem wypowiedzeniem 6 i ½ proc. Od wkładów na książeczki oszczędnościowe banki związkowe będą płacić 5 proc., a z wypowiedzeniem 5 i ½ proc. Da wkładów w obcych walutach banki związkowe ustaliły następujące stawki: rachunki: a vista gotówkowe 1 proc., a vista czekowe 1 i ½ proc. na rachunkach z 1-miesięcznem wypowiedzeniem 3 proc., z 3-miesięcznem wypowiedzeniem 4 proc., z 6-miesięcznem wypowiedzeniem wypowiedzeniem 5 proc., a wkłady na książeczkach oszczędnościowych 4 procent. Stawki te obowiązywać będą dla nowych wkładów i lokat już z dniem 15-go grudnia br., natomiast w stosunku do istniejących wkładów od 1 stycznia 1934 r. W odniesieniu do wkładów związanych terminem, stawki te będą zastosowane z chwilą wygaśnięcia odnośnej umowy. Tak więc obniżka stopy procentowej, płaconej od wszystkich wkładów obejmuje z dniem 1 stycznia 1934 r. wszystkie instytucje finansowe w Polsce, co stworzyć ma podstawę dla potanienia kredytu.

INKASO RAT PRZEZ URZĘDY POCZTOWE.

Pewne zainteresowanie w sferach handlowych obudził opracowany w ministerstwie poczt i telegrafów projekt inkasowania rat za pośrednictwem urzędów pocztowych. Projekt ministerjalny przewiduje wprowadzenie nowego działu służby pocztowej pod nazwą „małych zleceń“. Kupcy sprzedający swe towary na raty, będą mogli kierować do urzędów pocztowych zlecenia na inkaso rat, należnych od dłużników. Urzędy pocztowe przeprowadzać będą inkaso i zainkasowane kwoty kierować do firm, nadających zlecenia.

Projektowane jest, aby raty, przeznaczone do inkasa obracały się narazie w granicach 30 — 50 złotych. Opłata za inkaso tych rat będzie jednolita dla całego kraju i ma nie przekraczać opłaty za list zwyczajny w obrocie wewnętrznym, czyli 30 groszy. Inowacja ta ma być wprowadzona w życie w pierwszych tygodniach 1934 r.

Przedstawiciele sfer handlowych zapoznali się na konferencjach odbytych w ministerstwie poczt i telegrafów ze szczegółami projektu „małych zleceń“ i są zdania, iż możność inkasowania rat za sprzedane towary oraz rat asekuracyjnych przy ubezpieczeniach za pośrednictwem urzędów pocztowych stanowić będzie wielkie udogodnienie dla handlu ratalnego.

ULGI W ZAKRESIE PODATKU KOMUNALNEGO OD SPADKÓW i DAROWIZN.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wydało w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu okólnik do wojewodów w sprawie wymiaru samoistnego podatku komunalnego od spadków i darowizn.

Ministerstwo poleca, aby przy poborze zaległego samoistnego podatku komunalnego od spadków i darowizn, wymierzonego przed 1. kwietnia 1932 roku stosowane były przepisy ustawy z marca 1933 roku, dotyczące poboru państwowego podatku od spadków i darowizn. Ustawa ta wprowadza ulgi w opodatkowaniu.

Kronika.

Niniejszem podaje się po myśli art. 76 ustawy o spółdzielniach do wiadomości, iż **Ludowa Kasa Zaliczkowa**, Spółdzielnia z ogr. odp. w Krakowie została rozwiązaną i znajduje się w stanie likwidacji, a równocześnie wzywa się wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń do dni 14-tu od daty niniejszego ogłoszenia.

Likwidator:
Adwokat Dr. Rafał Landau
Kraków, ul. św. Gertrudy 9.

KOMPETENCJE CENTRALN. KOMISJI PRZYWOZU.

Centralna Komisja Przywozu wyjaśnia, co następunje:

„Centralna Komisja Przywozowa jest instytucją nieurzędową, wyłonioną przez sfery gospodarcze całego kraju dla czynności pomocniczych przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu.

W skład tej Komisji wchodzą przedstawiciele Izb Przemysłowo - Handlowych, Organizacyj Rolniczych, Organizacyj Gdańskich, Związków Organizacyj Kupieckich, oraz Związków Spółdzielni Spożywców, jak również Organzacyj przemysłowych całego kraju.

Kontyngenty przywozowe i ich wysokość są ustalane przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu na warunkach i na czas, uzależniony od wielu okoliczności natury gospodarczo - politycznej i mogą być zawsze cofnięte.

Role Centralnej Komisji Przywozowej polega wyłącznie na przedstawianiu Ministerstwu wniosków konkretnych co do rozdzielania tych kontyngentów w ramach tych ilości, które Ministerstwo Przemysłu i Handlu uzna za możliwe uruchomić.

Ilość towaru, którą Centralna Komisja Przywozowa przyznaje poszczególnym firmom lub osobom, stanowi tylko propozycje, przesyłane Ministerstwu Przemysłu i Handlu do akceptacji.

W ten sposób przydział, proponowany przez Centralną Komisję Przywozową jest tylko warunkowym i wobec tego firmy nie mogą zamawiać i sprowadzać towaru przed otrzymaniem urzędowego zawiadomienia od Ministerstwa Przemysłu i Handlu o wysokości przydziału i opłatach manipulacyjnych.

Celem uniknięcia wszelkich możliwych nieporozumień, biuro Centralnej Komisji Przywozowej zawiadamia, że nie udziela ustnie informacyj importerom co do sposobu załatwiania podań, w jakiem stadjum sprawa się znajduje oraz co do wysokości kontyngentów i przydziałów, które są często przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu zmieniane lub wstrzymywane, ze względów od Centralnej Komisji Przywozowej niezależnych".

JAKIE USTAWY WCHODZĄ W ŻYCIE OD NOWEGO ROKU?

Poszczególne ministerstwa kończą obecnie prace przygotowawcze nad wprowadzeniem w życie szeregu ustaw, mających obowiązywać od 1-go stycznia 1934 roku. Wchodzą mianowicie w życie w tym terminie przepisy ustawy scaleniowej od ubezpieczenia, zmieniają się przepisy o czasie pracy i urlopach w szpitalnictwie i dla dróżników w okresie letnim wchodzi w życie 10-godzinny dzień pracy, z dziedziny gospodarczej wchodzi w życie ustawa o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością i nowe przepisy o bilansowaniu, dalej zmieniają się warunki sprzedaży soli, a wreszcie zespalają się urzędy ziemskie o administracji politycznej.

GODZINY HANDLU W JADŁODAJNIACH.

Dowiadujemy się, iż w najbliższym czasie spodziewana jest nowelizacja przepisów o zamykaniu i otwieraniu przedsiębiorstw gastronomicznych. Obecnie obowiązujące przepisy są o tyle nieżyciowe, że stwarzają możliwość omijania ich w sposób zupełnie łatwy. W godzinach wieczornych, gdy samoistne przedsiębiorstwa handlu detalicznego muszą być zamknięte, sprzedaż odbywa się w większych lub mniejszych cukierniach i kawiarniach ze szkodą dla handlu spożywczego.

HANDEL TYTONIEM DO 10-tej WIECZOREM.

Do Państwowego Monopolu Tytoniowego wpłynęło szereg podań od kupców tytoniowych, zwracających się do dyrekcji z prośbą o interwencję u władz administracyjnych, by te zezwoliły na handel wyrobami tytoniowemi nie, jak dotychczas, do godz. 7-mej wieczorem, lecz do godziny 10-tej wieczorem. Dyrekcja Monopolu ma zgłosić odpowiedni wniosek ministerstwu spraw wewnętrznych.

ŚWIADECTWA PRZEMYSŁOWE NA SKUP ZIEMIOPŁODÓW.

Ministerstwo skarbu wyjaśnia, iż spółdzielnie rolniczo-handlowe, prowadzące handel ziemiopłodami, nie są obowiązane do wykupywania odrębnych świadectw przemysłowych na zawodowy skup ziemiopłodów.

PODWYŻKA OPŁAT PRZY IMPORCIE KOMPENSACYJNYM.

Na podstawie rozporządzenia min. przemysłu i handlu podwyższone zostały przy imporcie towarów kolonjalnych do Polski opłaty kompensacyjne, na podstawie których min. skarbu udziela zniżek celnych.

Podwyżka opłat kompensacyjnych wynosi 35 % i obejmuje wszystkie bez wyjątku towary kolonjalne, importowane do Polski na podstawie przywozu kompensacyjnego.

IMPORT TOWARÓW REGLEMENTOWANYCH W I. KWARTALE 1934 R.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie zawiadamia firmy interesowane, iż podania o przywóz towarów reglementowanych z kontyngentów I-go kwartału 1934 r. oraz z kontyngentów t. zw. kryzysowych na miesiące styczeń — luty 1934 r., wnosić należy **do dnia 20. grudnia b. r.**

SKŁADKI SOCJALNE BĘDĄ WYMIERZANE NA JEDNYM NAKAZIE.

Ministerstwo Opieki Społecznej przygotowuje projekt rozporządzenia wykonawczego w sprawie ściągania świadczeń z tytułu ubezpieczeń społecznych po wprowadzonej reformie scaleniowej, nastąpi uproszczenie poboru wkładek ubezpieczeniowych. Zamiast trzech czterech nakazów płatniczych z tytułu Kasy Chorych i ZUPU, pracodawcy będą otrzymywać wspólny nakaz

PRZECIW „KONFIDENTOM“ PODATKOWYM.

Organizacje gospodarcze przedstawiły Ministerstwu Skarbu szereg wniosków zasadniczych w sprawie zbierania informacyj przy wymiarze podatkowym. W nowej ordynacji wyborczej, która przedstawiona ma być ciałom ustawodawczym, proponowane jest prowadzenie instytucji zaprzysiężonych rzeczoznawców podatkowych dla poszczególnych gałęzi handlu i przemysłu.

Związki kupieckie występują przeciwko zasięganiu informacyj o płatnikach, w drodze poufnej, konfidencjonalnej, podnosząc, że system ten jest szkodliwy dla życia gospodarczego i może być przedmiotem licznych nadużyć.

W JAKIM WYPADKU MOŻE BYĆ ZNIESIONA ANGIELSKA SOBOTA.

10-go b. m. upływa termin uprzedzenia przez pracodawców pracowników fizycznych o zamiarze zniesienia przez nich angielskiej soboty na podstawie znowelizowanej ustawy o czasie pracy, która wejdzie w życie od 1-go stycznia 1934 r. O ile uprzedzenie to nie nastąpi, w przedsiębiorstwie obowiązywać będzie w dalszym ciągu angielska sobota.

O ZNIESIENIE OPŁAT AKCYZOWYCH PRZY HANDLU PIWEM.

W związku ze zmienionym przez nowelę do ustawy o Państwowym Monopolu Spirytusowym trybem sprzedaży piwa, Min. Skarbu w najbliższym czasie ma opracować warunki, w jakich odbywać się będzie handel piwem. Z pośród szeregu postulatów, które w tej sprawie wniosły sfery browarnicze, na uwagę zasługuje przedewszystkiem żądanie zniesienia t. zw. opłat za patent akcyzowy, które niesłychanie krępują, zwłaszcza na wsiach i w miasteczkach, normalny rozwój handlu piwem. Ponadto sfery browarnicze domagają się, aby przy opracowaniu nowych warunków sprzedaży piwa zaliczono składy hurtowe do trzeciej kategorji świadectw przemysłowych. W ten sposób umożliwi się egzystencję sieci składów hurtowych i podniesienie przez to jakościowo piwo, które w dzisiejszych warunkach magazynowane jest bądź w składach zbyt rzadko rozsianych w danych okręgach, bądź też w takich lokalach, które nie posiadają odpowiednich urządzeń, przez co powodują obniżenie jakości piwa.

NOWE WYDAWNICTWO.

Już wyszedł drugi numer bardzo ciekawego miesięcznika p. t.: „D ź w i g n i a“.

Pismo to poświęcone jest: reklamie, sprzedaży, organizacji i wystawom sklepowym i ich dekorowaniu.

Bogata i pouczająca treść, jakoteż piękne ilustracje, a przedewszystkiem współpraca wybitnych fachowców składa się na całość tego ze wszech miar pożytecznego pisma.

Jak nas redakcja „Dźwigni“ informuje i jak sami zresztą z treści zauważyć mogliśmy, jest to pismo apolityczne i poświęcone li tylko sprawie fachowej.

Dlatego miesięcznik ten gorąco polecamy naszym P. T. Abonentom, zaś wydawnictwu życzymy pomyślnego rozwoju. REDAKCJA.

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSP. O PRAWIE CZEKOWEM.

Jeżeli zgodnie z art. 51 prawa czekowego na wystawcy czeku ciąży odpowiedzialność karna w wypadku gdy, wystawiając czek, nie posiada pokrycia u trasata, to w świadomości wystawcy musi być pewność co do daty wystawienia czeku, która winna być również dokładnie ustalona przez strony, aby spowodować skuteczność postdatowania i o tyle tylko jest uzależniona od woli posiadacza czeku, o ile ten posiada wyraźną zgodę wystawcy. Tylko ustalenie tych warunków, wynikających z treści art. 51 prawa czekowego może być podstawą odpowiedzialności karnej wystawcy czeku postdatowanego. **(Z wyroku S. N. z dnia 20. III. 1933 Nr. 1. K. 115/33).**

* * *

Wystawienie czeku z wiedzą, iż będzie wystawcy ogłoszona upadłość, może wypełnić istotę przestępstwa z art 51 prawa czekowego. **(Z wyroku S. N. z dn'a marca 1933 Nr. 1. K. 141/33 Zb. O. 108/33).**

* * *

Niemożność honorowania czeków w razie ogłoszenia upadłości nie usprawiedliwia jeszcze sama przez się wniosku o winie oskarżonego, ponieważ art. 51 prawa czekowego za istotę czynu uznaje tylko brak pokrycia lub rozporządzenie funduszem, uniemożliwiające zapłatę. Upadłość jest okolicznością faktyczną dla spraw z art. 51 prawa czekowego i stosunek zamiaru sprawy do tej okoliczności faktycznej winien być przez sąd ściśle ustalony i określony Wystawienie bowiem czeków z wiedzą o przyszłej upadłości może wypełnić istotę czynu z art. 51 wystawienie zaś czeków po ogłoszeniu upadłości, w okresie obowiązywania nowego kodeksu karnego, może być nie bez znaczenia dla kwalifikacji czynu oskarżonego. **(Z wyroku Sądu Najwyższego z 6 kwietnia 1933, Nr. 1. K. 141/33).**

Ustawa z 3 czerwca 1924 o poczcie.

Przesłanie korespondencji, czasopism i wydawnictw przez posłańca choćby płatnego, z pominięciem poczty jest dozwolone, byleby posłaniec nie przyjmował przesyłek od innych osób. **(Z wyroku Sądu Najw. z dn. 16 września 1932. Nr. 4. K. 598/32, Zb. O. 219/32).**

ZMNIEJSZENIE ULG KOLEJ. DLA TURYSTÓW.

Minister komunikacji podpisał rozporządzenie zmniejszające wysokość ulg przejazdowych, przyznawanych na PKP. Na podstawie nowego rozporządzenia t. zw. ulgi turystyczne w wysokości 33 proc. z których korzystali członkowie towarzystw krajoznawczych i sportowych, zmniejszone zostają do 25 proc. Do tej samej wysokości ograniczone zostają zbiorowe ulgi przy przejazdach kulturalnych, gospodarczych itd.

Zmianie ulegnie sposób obliczania przejazdów zbiorowych, korzystających z ulg. Dotąd za grupę uważano 8 osób, w przyszłości zaś minimalna grupa uprawniona do zniżki wynosić będzie 10 osób. Cofnięcie ulg przez Min. komunikacji obowiązuje od dnia 15-go listopada do czasu wprowadzenia w życie przygotowywanej taryfy osobowej na PKP.

KOMORNE PŁATNE ZGÓRY W MYŚL NOWEGO PRAWA O ZOBOWIĄZANIACH.

Nowe prawo o zobowiązaniach, które wejdzie w życie w lipcu roku 1934, wprowadza doniosłą zasadę płacenia komornego zgóry. Prawo zobowiązania przewiduje bowiem, iż przy umowach najmu w razie braku wyraźnych zastrzeżeń jak również odpowiednich zwyczajów miejscowych, czynsz musi być uiszczany zgóry. W razie najmu na czas nieograniczony, komorne musi być uiszczane zgóry w okresach miesięcznych. Nowe prawodawstwo będzie miało duże znaczenie przy rozstrzyganiu sporów pomiędzy właścicielami nieruchomości, a lokatorami na tle powództw eksmisyjnych itp).

Dopuszczalność apelacji we wszelkich sprawach awizacyjnych bez względu na wartość.

Z dniem 28 października br. weszło w życie rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z dnia 27 października 1933 ogłoszone w Dzienniku Ustaw Nr. 82, poz. 603 w sprawie zmiany art. 418 p. 3 oraz art. 796 i 800 Kodeksu Postępowania Cywilnego. Ze zmiany art. 418 p. 3 Kodeksu Postępowania Cywilnego wynika dopuszczalność apelacji we wszystkich sprawach awizacyjnych.

Dotychczas bowiem brzmiał powyższy przepis jak następuje:... Art. 418... 3) w sprawach, w których wartość przedmiotu sporu, pierwotna lub późniejsza w razie ograniczenia żądania powództwa, nie przewyższa stu złotych, apelacja jest dopuszczalna tylko z przyczyn nieważności.

Wskutek powołanego rozporządzenia otrzymał ten przepis od 28 ub. m. następujące brzmienie:

„3) w sprawach o roszczenie pieniężne, zgłoszone choćby w zamian innego przedmiotu, w których wartość przedmiotu sporu, pierwotna lub późniejsza w razie ograniczenia żądania powództwa nie przewyższa sto złotych, apelacja jest dopuszczalna tylko z przyczyn nieważności“.

Z tego wynika, że tylko wtedy, gdy chodzi o ro-

Kursy dolara Stanów Zjedn. Ameryki Północnej w czasie od 18 kwietnia do 21 listopada 1933.

Data	Banknoty	Data	Banknoty	Data	Banknoty	Data	Banknoty
18.4	8·8525	10.6	7·30	9.8	6·56	4.10	5·72
19.4	8·75	12.6	7·20	10.8	6·57	5.10	5·78
20.4	8·05	13.6	7·23	11.8	6·58	6.10	5·74
21.4	8·17	14.6	7·35	14.8	6·61	7.10	5·83
22.4	8·35	16.6	7·42-7·49-7·44	16.8	6·66	9.10	5·90-5·87
24.4	8·15	17.6	7·36 7·40	17.8	6·68	10.10	5·81
25.4	8·06	19.6	7·32-7·28	18.8	6·54	11.10	5 89
26.4	8·10	20.6	7 24	31.8	6·54	12.10	5·87
27.4	8 08	21.6	7 23	22.8	6·55	13.10	5·94
28.4	8·12	22.6	7 23	23.8	6 54	14.10	6·10
29.4	7·93-7·85	23.6	7·16	24 8	6 425	16.10	6·35-6·45
1.5	7·47	24.6	7·13	25.8	6·35	17.10	6·13
2.5	7·30-7·39	26.6	7·12-7·09	28.8	6·19-6·30	18.10	5·97
4.5	7·55	27.6	7·13 5	29.8	6·29-6 26	19.10	6·24
5.5	7·40	28.6	7 04	30.8	6·2·85	20.10	6·23
6.5	7·32	30.6	6·94	31.8	6·2·85	21.10	6·27
8.5	7·40	3.7	6·65	1.9	6·28-6 24	23.10	6·17
9.5	7·60	4.7	6·65	2.9	6 21	24.10	6·165
10.5	7·47	5.7	6·58-6·52	4 9	6·17	25.10	5·95
11.5	7·50	6.7	6·45	6.9	6·20	26.10	5·95
12.5	7·525	7.7	6·40-6·28	7.9	6·17	27.10	5·96
13.5	7·55	10.7	5·96-5·95	8.9	6 20	28.10	6·05
15.5	7·62	11.7	6-6·12	9.9	6·31	30.10	5·90
16.5	7·60	12.7	6·38	11.9	6·31	31.10	5·94
17.5	7·67	13.7	6·17-620	12.9	6·31	2.11	5·81-5·79
18.5	7·69	14 7	6·23	13.9	6·20	3.11	5·79
19.5	7·75	17.7	6·28-6·26	14.9	6·18	4.11	5·79
20.5	7 90-7·80	18.7	6·25	15.9	6·07	6.11	5·80
22.5	7·78	19.7	6 12	16.9	6 04	7.11	5·82
23.5	7·73	20.7	6·14-6·29-6·23	18 9	5·90-5·86	8.11	5 75
24.5	7·69	21.7	6·35-6·38	19.9	5·91	9.11	5·65
26.5	7·66	24.7	6·40-6·35	20.9	5 63	10.11	5·57
27.5	7·66-754	25.7	6·37-6·32	21.9	5·76	13.11	5·63
29.5	7·43-744	26.7	6·41	22.9	5·72	14.11	5·57
30.5	7·45-743	27.7	6·45-6·42	23.9	5·74	15 11	5·40
31.5	7·40	28.7	6·57-6·71	25.9	5·87	16.11	5·31
1.6	7·50	31.7	6·57-6·41	26.9	5·78	17 11	5·39-5·365
2.6	7·52	1.8	6·62	27.9	5·83	18.11	5·39
3.6	—	2.8	6·66	28.9	5·85	20 11	5·42
6.6	7·48	3.8	6·52	29.9	5·80	21.11	5·36
7.6	7 41	4 8	6·54-6·58	30.9	5·78		
8.6	7·35	7.8	6·57·5	2.10	5·73		
9.6	7·31	8.8	6·61-6·65	3.10	5·63		

szczenia pieniężne nie przekraczające kwoty stu złotych, jest dopuszczalna apelacja tylko z przyczyn nieważności. Natomiast przy roszczeniach niepieniężnych chociażby o wartości nieprzekraczającej kwoty sto złotych jest apelacja dopuszczalna na równi z roszczeniami o wartości ponad sto złotych.

Ze względu na to, że w sprawach awizacyjnych chodzi o roszczenie niepieniężne, jest w tych sprawach obecnie dopuszczalna apelacja nietylko z przyczyn nieważności, a to bez względu na wartość przedmiotu sporu, przytoczoną w pozwie względnie ustaloną w postępowaniu sądowem.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.
Redaktor odpow. Samuel Kurzman. Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12